

STÓŁ O REGULOWANEJ WYSOKOŚCI

We współczesnych mieszkaniach nie ma miejsca na kilka stołów o różnym przeznaczeniu, np. wysoki stół do spożywania posiłków czy niskie, typu kawiarnianego do picia kawy. Najbardziej odpowiedni będzie stół uniwersalny, którego wysokość możemy dowolnie regulować w zależności od naszych życzeń. Konstrukcja stołu jest bardzo prosta. Cztery nogi połączone parami z „wysięgnikami” (rurki podłużne) są zamocowane pod płytą stołu w taki sposób, że możliwe jest obniżanie, bądź podnoszenie płyty (rys. 1).

Najbardziej kosztownym elementem będzie płyta stołu, która z uwagi na swą „reprezentacyjną” przeznaczenie, musi być wykonana starannie, względnie trzeba będzie przystosować do naszych celów płytę od starego stołu, którego nogi np. uległy zniszczeniu. W takim razie wykonamy tylko konstrukcję podtrzymującą płytę.

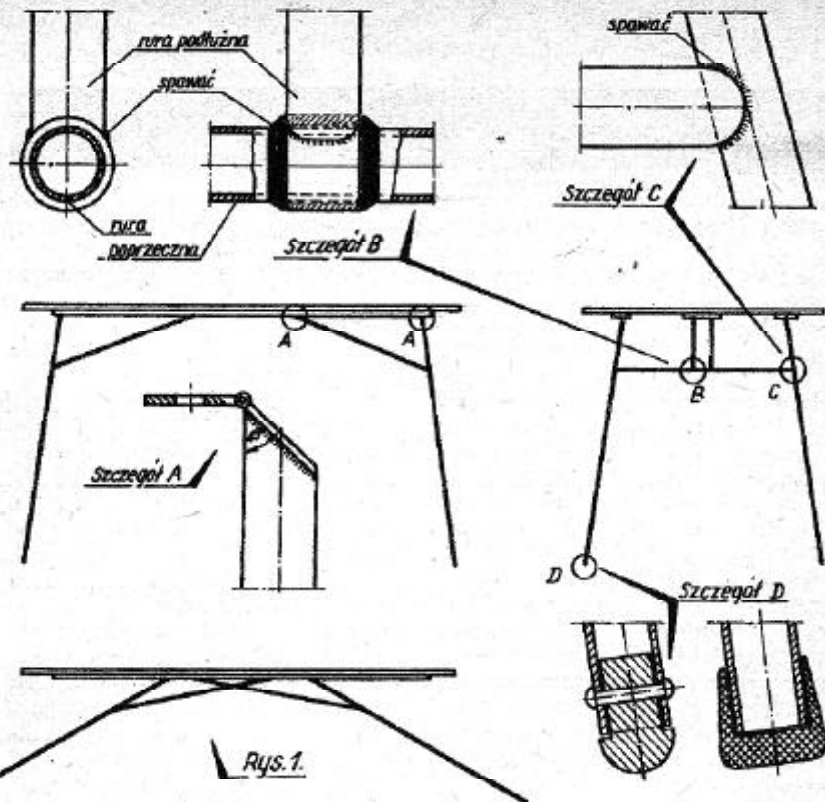
Jednakże gdy nie mamy gotowej płyty, musimy wykonać ją sami. Do tego celu najodpowiedniejsza będzie płyta październikowa laminowana o zabarwieniu laminatu pasującym do mebli znajdujących się w mieszkaniu. Płytę taką możemy kupić w sklepie z artykułami drewnianymi. Tam też można przyciąć płytę na żądany wymiar.

Następnie boki płyty obrobimy piłnikiem, usuwając wszystkie zadziory powstałe przy cięciu piłą tarczową. Całą powierzchnię boczną płyty przygotowujemy do oklejenia fornirem. Płyty październikowe wykonywane są o różnych grubościach; dla naszych celów najbardziej nadawać się będzie płyta grubości 15 do 20 milimetrów. W związku z tym do oklejenia powierzchni bocznych będziemy musieli przygotować paski forniru takiej właśnie szerokości. Fornir w odpowiednim kolorze możemy zaku-

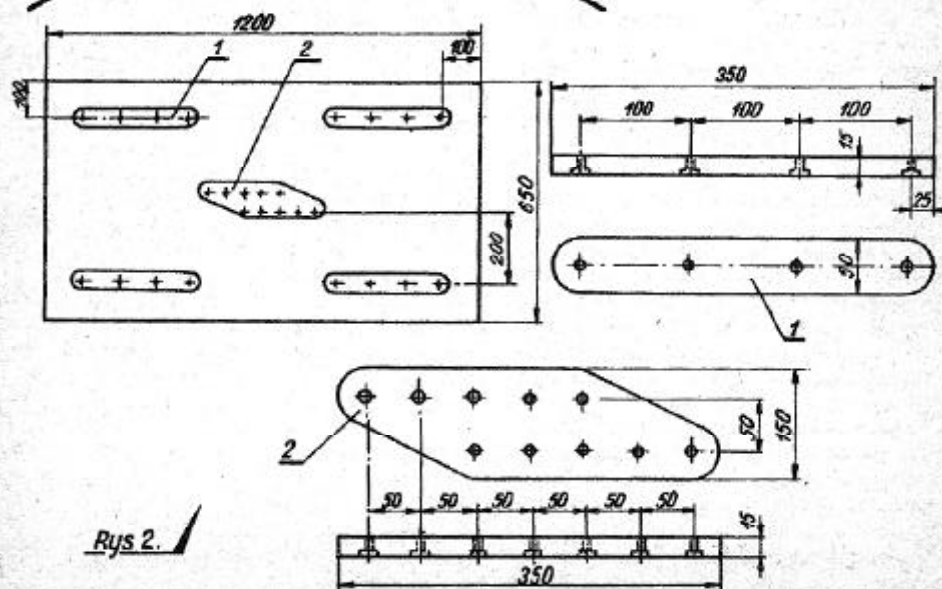
pić u każdego stolarza meblowego. Gdy płyta będzie jednostronnie pokryta laminatem, drugą jej płaszczyznę można także pokryć fornirem. Przy klejeniu forniru musimy zwrócić uwagę na gładkie układanie tego materiału, który ma tendencję do łuszczenia się. Musimy zwrócić również uwagę na gładkie przejście między jednym kawałkiem forniru, a drugim, aby nie było widocznych szczelin.

Boki płyty stołu lakierujemy, a następnie polerujemy upodabniając je do laminatowej powierzchni. Spodnią część stołu, w wypadku gdy pokryliśmy ją fornirem, nie musimy lakierować, a już zupełnie niepotrzebne jest polerowanie. Jeżeli ktoś chce ułatwić, a zarazem uprościć sobie pracę, może spodnią część stołu (nie laminowaną) pomalować farbą olejną w odpowiednim kolorze, ale dopiero po przyklejeniu klocków ustalających położenie śrub, o których będzie mowa w dalszej części opisu.

Gdy płytę stołu mamy już gotową, przystąpimy do budowy rurkowej konstrukcji podtrzymującej płytę. W tym celu przygotowujemy cztery rurki długości 680 milimetrów każda, będą one stanowiły nogi stołu. Następnie z wałka duraluminiowego, względnie innego nie ulegającego korozji stopu, np. z mosiądzu, sporządzimy cztery kolki, na których będą opierały się nogi stołu. Kształt kolka pokazany jest na rys. 2 (szczegół d). Aby kolki nie wypadły podczas podnoszenia płyty, zabezpieczymy je nitami, które przechodzą przez nogę stołu oraz przez walcową część kolka. Tak wykonana „stopa” nogi będzie należycie spełniała swą rolę. Można również wykonać „stopę” z kawałka gumy i nałożyć ją na koniec nogi (szczegół d). Oczywiście, guma musi wchodzić na rurkę z pewnym oporem,

Rys.1.

Rys.2.

aby nie zsuwała się przy podnoszeniu stołu. Takie rozwiązanie ma pewną wadę polegającą na tym, że guma zostawia na podłodze czarne ślady. Jednak na skutek dużego współczynnika tarcia, stół lepiej trzyma się podłoża.

Po wykonaniu „stóp”, utniemy dwie rurki długości 400 mm każda, które będą miały za zadanie ustalenie położenia nóg. Z jednej strony przycinamy rurkę pod kątem około 45° i do tego końca spawamy lub lutujemy element zawiasowy (szczegół a). Do tego celu możemy wykorzystać duży zawias, który tnjemy na odcinki szerokości 20 mm tak, aby na środku wypadł jeden otwór, który, jeżeli będzie za mały — powiększymy do średnicy 8 mm. Oczywiście, zawias tnjemy w taki sposób, aby nie stracił swej funkcjonalności, to znaczy aby się otwierał.

Elementów zawiasowych musimy przygotować sześć. Dwa zamocujemy do rurek podłużnych, a pozostałe cztery do nóg, które z przeciwnych końców niż stopa utniemy pod kątem 45° .

Następnie, do rurek podłużnych (ustalających położenie nóg) przymocujemy tuleje mosiężne o średnicy wewnętrznej 21 mm i szerokości 20 mm (szczegół b). Teraz utniemy dwie rurki poprzeczne długości 490 mm każda i nasuniemy na nie tuleje mosiężne wraz z przymocowanymi do nich rurkami podłużnymi. Po tym zabiegu przygotowujemy po dwa pierścienie ograniczające przesuw tulei. Pierścienie możemy wyprofilować na tokarce lub pilnikiem. Kolejność nakładania poszczególnych elementów jest następująca: najpierw wciskamy pierścienie na odległość około 230 mm od jednego końca rurki poprzecznej i, aby się nie przesunął, mocujemy go punkta-kiem i młotkiem. Dokonujemy tego po ustaleniu położenia pierścienia. Następnie mocujemy podobnie drugi pierścień ograniczający poosiowy ruch rurki wewnątrz tulei.

Tak połączone rurki podłużna z poprzeczną są ważnym elementem w kon-

strukcji całego stołu i w związku z tym należy dolożyć wszelkich starań, aby praca była wykonana starannie, a połączenie poszczególnych części pewne.

Teraz możemy przystąpić do grupowania nóg w pary, zgodnie z rys. 1. Dwie nogi, po ustaleniu odpowiedniego kąta między nimi, spawamy z rurką poprzeczną (szczegół c). Podobnie postępujemy z drugą parą nóg.

Kolejną czynnością będzie wykonanie elementów regulacyjnych odległości płyty stołu od podłogi. W tym celu wycinamy z twardego drewna dwie listwy ustalające położenie śrub, do których będziemy przykręcać konstrukcję wykonaną z rur. W listwach (rys. 2) wiercimy cztery otwory, a potem rozwiercamy je na wpusty pod lby śrub. Podobnie postępujemy przy wycinaniu płyty drewnianej, która ustala położenie rurek podłużnych.

Przed przystąpieniem do montażu przygotowujemy 26 śrub M8 długości 30 mm, które wkładamy w uprzednio wykonane otwory. Teraz możemy przykleić elementy drewniane od spodu płyty stołu. Elementy te można dodatkowo przykręcić wkrętami do drewna, ale tak, aby nie przeszły one przez płytę stołu na jej górną powierzchnię.

Teraz możemy wypróbować funkcjonalność naszego stołu. W tym celu do spodniej części płyty, na śruby ustalające położenie konstrukcji rurowej nakładamy parami nogi (element nr 1), a następnie na element nr 2 nakładamy rurki podłużne, zespolone z rurkami poprzecznymi.

Konstrukcję przykręcamy sześcioma nakrętkami motylkowymi, ułatwiającymi szybką zmianę ustawienia nóg. Sposób położenia nóg jest w pełni dowolny, zależny od życzeń użytkownika.

Po sprawdzeniu funkcjonalności konstrukcji bierzemy się do prac wykończeniowych. Całą konstrukcję rurową można pokryć powłoką galwaniczną (poniklować lub pochromować), względnie pomalować lakierem nitro.

Zbigniew Lodyga